

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4432/2021
24.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данијел Волар, адвокат у ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., које заступа пуномоћник Ђорђе Мисиркић, адвокат у ..., ради поништаја судског поравнања и побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 138/21 од 04.02.2021. године, у седници већа одржаној 24.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 138/21 од 04.02.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми П 760/15 од 26.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се поништи судско поравнање П 1860/10 од 29.04.2011. године, закључено у корист тужене ББ; ставом другим изреке одбачена је тужба у делу којим је тражено да се обавезе тужени ВВ, као извршни дужник, да исплати тужиоцу, као извршном повериоцу, дуг по основу веродостојне, правноснажне и извршне пресуде са одговарајућим законским затезним каматама и трошковима до сада вођеног судског поступка; ставом трећим изреке обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка у износу од 87.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 138/21 од 04.02.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда и одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег

интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, привременом мером у предмету Општинског суда у Руми П 111/09 туженом ВВ је забрањено да отуђи, располаже и оптерети 3/12 делова парцеле бр. .. са дејством привремене мере до окончања тог правноснажног поступка. Парнични поступак је правноснажно окончан 14.06.2009. године, па у време закључења судског поравнања 29.04.2011. године којим су 3/12 делова парц. бр. .. и .. пренете на тужену ББ, привремена мера није произвођила дејство. Стога судско поравнање није ништаво у смислу чланова 1092. става 1, 1096. става 2. и 1097. ставова 1. и 2. ЗОО и члана 332. става 4. Закона о парничном поступку важећег у време закључења судског поравнања. Тужба је на основу члана 294. става 1. тачке 4) ЗПП одбачена у делу о којем је одлучено у предмету Општинског суда у Руми П 111/09. О захтеву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 27.10.2015. године. Вредност предмета спора износи 446.400,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић